

Vlaams
Parlement

vergadering **C56**
zittingsjaar 2016-2017

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening,
Energie en Dierenwelzijn

van 9 november 2016

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Els Robeyns aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de oprichting van een centrum voor alternatieven voor dierproeven – 181 (2016-2017)	3
VRAAG OM UITLEG van Gwenny De Vroe aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de evaluatie en herziening van de Europese transportrichtlijn voor het vervoer van dieren – 192 (2016-2017)	6
VRAAG OM UITLEG van Tinne Rombouts aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het oprichten van een dierenpolitie – 221 (2016-2017)	7
VRAAG OM UITLEG van Sabine Vermeulen aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over doping in de duivensport – 396 (2016-2017)	11

VRAAG OM UITLEG van Els Robeyns aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de oprichting van een centrum voor alternatieven voor dierproeven – 181 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Bart Nevens

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Els Robeyns (sp.a): Voorzitter, minister, collega's, de vraag is niet nieuw. We hebben het er in het verleden ook al over gehad, en nog niet zo lang geleden heb ik een voorstel van resolutie ingediend om een Belgisch centrum voor alternatieven voor dierproeven op te richten. We zijn hiertoe verplicht volgens een Europese richtlijn. In theorie voldoen we aan die richtlijn, want in 2009 is het centrum opgericht, maar in de praktijk bestaat het jammer genoeg niet.

Minister, op eerdere vragen om uitleg antwoordde u dat u met de Nederlandse overheid aan het overleggen bent over een mogelijke samenwerking voor de ontwikkeling en promotie van alternatieven voor dierproeven. In Nederland bestaat er immers wel zo'n centrum. In Nederland is men ondertussen ook begonnen met werk te maken van een afbouwplan van het gebruik van dierproeven. Ik heb ook vernomen dat er in Zweden 1,5 miljoen euro is vrijgemaakt voor zo'n centrum. Andere Europese landen hebben er dus een visie over en maken de nodige middelen vrij.

Minister, wat is de stand van zaken rond het oprichten van een centrum voor alternatieven voor dierproeven? Bestaat de piste nog om dit te doen in samenwerking met Nederland of gaan we voor een eigen centrum? Worden daar de nodige middelen voor vrijgemaakt?

Wat is de stand van zaken rond tot de oprichting van een nationale proefdierencommissie, wat ook een Europese verplichting is?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Collega's, het spreekt voor zich dat ik de ontwikkeling en promotie van alternatieven voor dierproeven wil stimuleren, maar ik wil dit ook op een zo efficiënt mogelijke manier doen.

Wat is het grootste probleem? Ik denk dat vandaag de dag soms dierproeven absoluut nodig blijven – tot onze spijt – omdat het levens redt. Ik stel ook vast – en ook proefdiergebruikers erkennen dat – dat men te weinig kennis heeft over de alternatieven en dat er te weinig kennis en informatie wordt gedeeld door en voor onderzoekers.

Daarom heb ik een oproep gelanceerd voor de oprichting van een platform dat alle initiatieven van de Vlaamse onderzoeksinstituten over alternatieven verzamelt en waar iedereen kan nagaan welke alternatieven ontwikkeld werden. Voor men overgaat tot dierproeven – wat men soms wel eens gemakshalve doet –, kan men dus eerst nagaan of er alternatieven zijn.

Ik heb dit idee ook voorgesteld aan Nederland waar dit enthousiast is onthaald. We zouden dus kunnen samenwerken. Zij zullen ook een gelijkaardig initiatief lanceren. De bedoeling is dan om de resultaten van Vlaanderen en Nederland te koppelen en andere lidstaten aan te zetten om hier ook mee aan de slag te gaan. Vlaanderen en Nederland zouden dan het voortouw nemen in een good practice dat kan worden geëxporteerd. Deze oproep is gelanceerd en er is een soort van offerte gedaan.

Daarnaast onderzoekt de Dienst Dierenwelzijn op dit moment een aantal interessante onderzoekspistes met het oog op een mogelijke financiering. Ik kan op dit moment echter nog niet vooruitlopen over de precieze inhoud hiervan.

In samenwerking met de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) is een werkgroep opgericht, waarbij de Dienst Dierenwelzijn zal deelnemen als waarnemer. De eerste vergadering vindt in november plaats.

De Europese reglementering zegt dat Vlaanderen een comité moet oprichten om alle betrokken instanties te adviseren over de aanschaf, de fok, de huisvesting, de verzorging en het gebruik van proefdieren. Het ontwerpbesluit hiervoor wordt momenteel voorbereid en ik zal dit dan ook binnenkort voorleggen aan de regering. Daarnaast moet ook één nationaal contactpunt worden opgericht. Hierover wordt overlegd met de andere gewesten.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Els Robeyns (sp·a): Minister, ik ben blij, want ik heb mijn vraag ingediend toen uw beleidsbrief er nog niet was. Ik vind dat u in uw beleidsbrief altijd redelijk vaag blijft. U hebt goede intenties, maar ze worden nooit echt geconcretiseerd. U zegt dat u op Vlaams niveau een platform zult oprichten waar de kennis en informatie rond alternatieven zullen worden gebundeld. Dat is uiteraard positief. Als het in samenwerking met Nederland kan, is het ook positief. Minister, plant u een bepaalde timing?

Met de gewesten wordt gekeken naar het nationaal centrum dat moet worden opgericht, maar is het misschien ook niet wenselijk dat we, los van informatie- en kennisuitwisseling, later in een volgende fase proberen naar streefcijfers te gaan om het aantal dierproeven te verminderen? Minister, uiteraard erken ik dat dierproeven in sommige gevallen altijd nodig blijven, maar we mogen misschien toch ook wel een beetje vooruitstrevender zijn en proberen een aantal doelstellingen voorop te stellen.

Mijn concrete vragen zijn de timing rond het platform en of we een stap verder zetten, los van informatie, en proberen streefcijfers voorop te stellen om het aantal dierproeven te verminderen.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Onafhankelijke): Of het nu onder de vorm van een centrum in Belgische context vorm krijgt, of het nu gebeurt via een samenwerking met Nederland als een platform, dat maakt mij eigenlijk niet zo veel uit. Minister, ik merk alleen dat het bijzonder traag verloopt. Ik zie u bewegen met uw hoofd. Ofwel is het een tic, ofwel wilt u non-verbaal gedrag tentoonspreiden. We stellen hier al meer dan twee jaar vragen over, en eigenlijk ligt er nog altijd niets concreets op tafel. U moet toch begrijpen dat er vanuit deze commissie een aantal stemmen zijn die vinden dat het heel erg lang begint te duren. Zoals de collega zegt, staat er in de beleidsbrief Dierenwelzijn bijzonder weinig over dierproeven. Er bestaat een Europees kader met de richtlijn. Ik zeg niet dat we daar met handen en voeten aan gebonden zijn, maar we krijgen ook niet bijzonder veel marge. Desalniettemin kunnen we een eigen dierproeven-beleid vormgeven. Ik merk dat dat niet van de grond komt.

U zegt dat er vaak weinig kennis is over alternatieven voor dierproeven. Ik wil toch benadrukken dat een aantal onderzoekers in Vlaanderen daar expliciet mee bezig zijn. Ik ga zelfs verder. Collega Robeyns zei dat er altijd dierproeven nodig zullen zijn, maar er zijn gerenommeerde onderzoekers in Vlaanderen die zeggen dat op relatief korte termijn dierproeven achterhaald zullen blijken. Minister, dan stel ik me de vraag wat er vanuit het beleid komt om dat mee de goede richting

uit te stuwen. Die onderzoekers zijn één ding, maar het beleid moet ook zijn rol spelen. Ik zie daar bijzonder weinig gebeuren.

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Sofie Joosen (N-VA): We zijn er allemaal van overtuigd dat er op het vlak van alternatieven voor dierproeven nog heel wat belangrijke stappen kunnen en moeten worden gezet. We kunnen het aantal dierproeven verminderen, maar daarvoor is ontwikkeling en bekendmaking van alternatieven cruciaal.

Onze fractie is tevreden dat dat platform voor alternatieven breder zal reiken dan alleen Vlaanderen. We hebben ook altijd vooropgesteld dat we de 'good practices' zullen delen, koppelen en ontsluiten en dat we niet alleen op ons eigen Vlaamse eilandje blijven. Verder kijken we uit naar het ontwerpbesluit voor het adviescomité dat op de regeringstafel zal komen. Mevrouw Robeyns, ik zal u vandaag misschien verbazen, maar in dit geval willen we dit graag breder koppelen. Dat hebben we altijd vooropgesteld en we zijn blij dat de minister dat ook doet.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gwenny De Vroe (Open Vld): Uiteraard zijn wij er ook voorstander van om het aantal dierproeven tot een absoluut minimum te herleiden, en idealiter tot nul. Minister, uw antwoord is eigenlijk een verwijzing naar wat er in de beleidsbrief staat, namelijk het gemeenschappelijk contactpunt en het Vlaams comité voor dierproeven dat zal worden opgericht.

Minister, wat is de timing daaromtrent? U hebt gezegd dat u in overleg bent en dergelijke. Ik zou graag willen weten wanneer dat in de praktijk zal komen. Collega's hebben al gezegd dat het nogal lang duurt. Het is belangrijk om uw tijdsplanning mee te geven.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Vooreerst mijn excuses voor de congruentie tussen mijn antwoord en de beleidsbrief, maar het lijkt me toch wel zinvol dat er enige consistentie bestaat. Voorheen bewoog er nooit iets. Nu komen de zaken echt wel in beweging.

Wat de streefcijfers betreft: dat heb ik niet in de hand omdat alles afhankelijk is van de onderzoeksinstellingen en de onderzoeken. Je ziet ook een grote variabiliteit in de jaarlijkse cijfers, zowel wat betreft de aantallen als de diersoorten.

Wat de timing betreft: we hebben nu de offerte in de markt gezet en de oproep gelanceerd. Ik zal trachten dat budgettair vast te leggen op 2016 om eind dit jaar af te kloppen en de toewijzing te kunnen doen.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Els Robeyns (sp.a): Minister, dank u voor de verduidelijking over de timing. Ik hoop dat u dat lukt en dat u in de nodige budgetten kunt voorzien. Ik stel alleen maar vast dat alle partijen van de meerderheid hetzelfde zeggen. Ze willen allemaal dat het aantal dierproeven vermindert, tot liefst geen enkel meer, maar dat laat ik nog in het midden. Iedereen is voorstander, maar laten we daar dan effectief de nodige vooruitstrevende beleidsdaden aan koppelen. Minister, ik hoop dat dit een eerste stap is na een langzaam proces en dat we vanaf nu een tandje zullen bijsteken. We zullen er in deze commissie zeker nog op terugkomen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Gwenny De Vroe aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de evaluatie en herziening van de Europese transportrichtlijn voor het vervoer van dieren – 192 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Bart Nevens

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gwenny De Vroe (Open Vld): In mei 2016 hebben wij het in deze commissie over het langeafstandsvervoer van dieren gehad, naar aanleiding van een incident aan de Turkse grens waarbij een zeventigtal runderen uit België gedurende een tweetal weken geblokkeerd stond na een transport van vijf dagen.

Tijdens die bespreking gaf u al aan, minister, dat u een evaluatie en herziening van de huidige Europese transportverordening zinvol achtte. Er gelden volgens u immers meerdere interpretaties van deze regelgeving. Bijvoorbeeld op het vlak van de berekening van de transporttijd zouden er verschillen bestaan tussen de lidstaten. Er zouden grote verschillen bestaan in de toepassing van deze verordening op het grondgebied van de lidstaten.

Voor het zomerreces vernamen we dat u samen met uw Brusselse en Waalse collega's, Bianca Debaets en Carlo Di Antonio, een schrijven hebt gericht aan de voorzitter van de Europese Commissie, Jean-Claude Juncker. In die brief riep u de Europese Commissie op om de reglementering rond het vervoer van dieren over lange afstanden te evalueren. Ons land volgde daarmee het voorbeeld van Duitsland, Nederland en Denemarken. Die lidstaten hebben eerder al gezamenlijk aangedrongen op een herziening van de Europese transportverordening. Ook in Zweden en Oostenrijk acht men de tijd daar rijp voor.

Volgens de Europese verordening moet het langeafstandsvervoer van dieren zo veel mogelijk beperkt worden. Verder moet het vervoer zo georganiseerd worden dat het vee zich niet kan verwonden en niet onnodig lijdt. Volgens de behoefte van de diersoort moet de transporteur water en voeder verstrekken en de dieren rust gunnen.

Minister, hebt u intussen een antwoord ontvangen op uw schrijven aan de Europese Commissie? Zo ja, op welke manier heeft de Europese Commissie gereageerd? Zal de Europese Commissie overgaan tot een evaluatie en eventuele herziening van de Europese transportverordening? Welke timing wordt daarvoor gehanteerd? Op welke manier zou u de Europese transportverordening herzien? Welke specifieke elementen zijn volgens u aan herziening en/of evaluatie toe?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: We hebben er inderdaad in een gezamenlijke brief bij de Europese Commissie op aangedrongen om de huidige transportverordening te evalueren en na te gaan of die wordt nageleefd, en vooral te kijken of het niet zinvol is om die regels te gaan herbekijken in functie van het dierenwelzijn.

Tot hiertoe heeft de Commissie niet gereageerd. Ik wil tussen haakjes opmerken dat onze brief eerst was. De collega's van Nederland, Duitsland, Denemarken en Zweden hebben hun initiatief vroeger aangekondigd, maar de brief is later vertrokken. Zij roepen in hun brief ook, met onze steun, op tot een herziening van de transportverordening en tot de uitvoering van een studie naar de socio-economische gevolgen van de beperking van de reistijden voor slachtvee tot acht uur. Vandaag variëren de transporttijden nogal naargelang de diersoort. Voor runderen bijvoorbeeld zijn dat twee periodes van veertien uren, met een tussenpauze.

Intussen is ook gebleken dat er heel wat onduidelijkheid bestaat over de toepassing van die verordening, al dan niet met goede bedoelingen. Daardoor worden in de praktijk die regels in elke lidstaat anders toegepast, terwijl een verordening net de tegenovergestelde bedoeling zou moeten hebben. Er is bijvoorbeeld onduidelijkheid over de definitie van commercieel vervoer. Om een banaal voorbeeld te geven: als je paarden transporteert die deelnemen aan een wedstrijd, is dat dan commercieel vervoer? In Frankrijk is er blijkbaar een redenering die zegt dat als je een prijs wint, het dan wel commercieel vervoer is.

Belangrijker zijn de discussies over de definitie van plaats van vertrek, en ook over de vereiste hoogte voor de dieren. Er zijn daarbij verschillende interpretaties: moet je rekenen vanaf de schofthoogte of vanaf de kop? Dat is belangrijk, omdat dat kan bepalen of je, bijvoorbeeld voor runderen, tweedeks- of eendeksvrachtwagens kunt gebeuren. Dat maakt economisch een groot verschil, maar vanzelfsprekend ook in functie van het dierenwelzijn. Er zijn ook verschillen met betrekking tot de opleiding van de chauffeurs en de geldigheidsduur van de getuigschriften van vakbekwaamheid. Het lijkt dan ook evident dat daar iets aan wordt gedaan, natuurlijk vanuit het standpunt van dierenwelzijn, maar er kunnen evengoed argumenten op tafel worden gelegd met betrekking tot een gelijke concurrentie, wat in dezen ook niet het geval is.

Verder dateert de verordening van 2005 en zijn er ondertussen heel wat andere wetenschappelijke bevindingen op het vlak van ventilatie, de beladingsdichtheid en allerhande andere dierenwelzijnsaspecten. Ook daaruit kan men heel wat leren in functie van een evaluatie en wellicht bijsturing van de verordening. Dat lijkt me noodzakelijk om het dierenwelzijn te kunnen garanderen. In eerste instantie moeten we de focus leggen op de oppervlaktenormen en de transporttijden en rij- en rusttijden.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gwenny De Vroe (Open Vld): Bedankt voor uw reactie, minister. Uiteraard steunen wij de vraag die u en uw collega's gesteld hebben en zijn wij benieuwd naar de reactie van de Europese Commissie en Jean-Claude Juncker. Ik zou willen vragen om, zodra er een reactie komt, die over te maken aan de leden van deze commissie. Iedereen van ons zal daar zeker in geïnteresseerd zijn.

U hebt de belangrijke zaken aangehaald. Het is een goede zaak dat er een studie komt rond die socio-economische gevolgen van die transporttijden. Het is belangrijk dat er rechtlijnigheid is in de lidstaten van de Europese Unie. U hebt verwezen naar de gelijke concurrentie, naar de hoogte- en oppervlaktenormen. Ik denk dat u de juiste zaken hebt aangekaart. Ik ben heel benieuwd naar de reactie en hoop dat u hier het engagement aangaat om de reactie die u krijgt met ons te delen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Tinne Rombouts aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het oprichten van een dierenpolitie – 221 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Bart Nevens

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Minister, in uw eerste beleidsnota lazen we dat u wilt streven naar een optimale samenwerking met de politiediensten in het kader van dierenwelzijn. In de daaropvolgende beleidsbrief gaat u al iets verder en lezen we

dat er verder geïnvesteerd zal worden in opleidingen voor politiemensen omdat kennis over dierenwelzijn vaak nog ontbreekt. Er wordt ook bekeken of het mogelijk is om een juridisch kader uit te werken om GAS-boetes (gemeentelijke administratieve sanctie) te kunnen uitschrijven voor vaststellingen met betrekking tot dierenwelzijn.

In oktober 2016 lezen we in de pers dat u de opstap wilt maken naar een echte dierenpolitie. Een capaciteitsuitbreiding van 60 procent van de handhavingsdienst van het dierenwelzijnsbeleid moet hun de kracht geven om alle meldingen op te volgen en op te treden waar nodig.

In het verleden hebben we in deze commissie al meermaals een debat gevoerd rond malafide praktijken. Er zijn duidelijk een aantal verbeterpunten op het vlak van dierenwelzijn en het is goed dat we die kunnen aanpakken.

Begin oktober herhaalde u uw voornemen om een echte dierenpolitie op te richten. Dat is een mooie intentie, maar ik had daarbij toch een aantal vragen, zodat de bevoegdheden duidelijk worden afgebakend. Door het gebruik van het woord 'politie' zou er enige verwarring kunnen ontstaan.

Minister, ziet u de dierenpolitie als een onderdeel van de korpsen in de verschillende politiezones, zijnde effectief politionele zaken? Of verstaat u onder dierenpolitie de Inspectiedienst Dierenwelzijn? Hoe zullen de medewerkers van ofwel de lokale politie ofwel de inspectiedienst hiervoor worden opgeleid en/of wordt er een personeelsuitbreiding gepland? Hebt u voor ogen tegen wanneer er eventueel een oproep van aanstelling zal gebeuren? Of is het een verschuiving van taken?

Waarvoor wordt de dierenpolitie, zoals u ze omschrijft, effectief ook bevoegd? Welke sancties en instrumenten hebben zij? Is er een juridisch kader uitgewerkt om met GAS-boetes te werken?

Geldt de bevoegdheid voor gezelschapsdieren en voor landbouwdieren? Destijds is er een akkoord gemaakt met de federale overheid om na de overheveling van de bevoegdheid Dierenwelzijn het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV) effectief de controles te laten doen op het vlak van dierenwelzijn op landbouwbedrijven. Of is het zo dat, wanneer het FAVV inbreuken vaststelt op het gebied van dierenwelzijn, het dan de inspectiediensten inlicht die dan eventueel gericht kunnen optreden? Welke afspraken zijn er in verband met de samenwerking?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Het sluitstuk van een kordaat en resoluut dierenwelzijnsbeleid is natuurlijk een efficiënt controlesysteem. In vergelijking met het vorige federale systeem is de belangrijkste overgang die we hebben gemaakt, volgens mij die van een reactief naar een proactief controlesysteem.

Het kader is de Dierenwelzijnswet. Dat is een goed kader, dat niet onmiddellijk aan verandering toe is. Wat de controles betreft, is enerzijds de Inspectiedienst Dierenwelzijn bevoegd en anderzijds de politie. De handhaving van uitgevaardigde regels gebeurt politioneel.

Voor heel wat controles is er echter een grondige kennis van dieren en hun welzijnsbehoeften vereist om de situatie correct te kunnen inschatten en om te zien in welke mate er in functie van dierenwelzijn moet worden opgetreden. Diegenen die bij de inspectiedienst de baan op gaan, zijn ofwel dierenartsen, ofwel bachelors dierenzorg. Zij hebben specialistische kennis met betrekking tot dieren. Ze hebben een opleiding genoten en hebben een grondige expertise.

Het is evident dat er voor de verdere uitbouw van een gespecialiseerd controle-team in de eerste plaats gefocust wordt op de inspectiedienst. Daarom investeren we in een forse uitbreiding van de administratie Dierenwelzijn met elf personen. Zeven daarvan worden rechtstreeks ingezet voor controles en vier personen komen terecht op ondersteunende functies, zodat de inspecteurs beter hun taak kunnen verrichten. Acht vacatures die extern zullen worden ingevuld, staan momenteel open. Ze staan online. De drie interne vacatures, voor ondersteunende functies, volgen.

Op federaal niveau heeft men altijd eerder een reactief controlesysteem gevoerd, namelijk door het werken op basis van klachten en vervolgens pas in gang te schieten. Wij hebben de zaak omgedraaid. Zo werken we met een controle-beleidsplan, waarbij we op basis van een risicoanalyse heel duidelijk aanmerken welke inrichtingen we in de volgende periode zullen vatten voor een controle. Wat de erkenning betreft, was vroeger een papieren dossier voldoende voor de erkenning van hondenfokkers. Wij hebben daarin verandering gebracht. Eerst wordt er namelijk altijd ter plaatse afgestapt. In dat papieren dossier kon men beweren wat men wou, maar nu moet men altijd eerst ter plaatse afstappen en controle uitoefenen, ook in de inrichting, vooraleer een erkenning wordt toegekend.

Dat maakt dat die personeelsuitbreiding er nu komt. Het is een grote, maar noodzakelijke stap vooruit in dit proces. Op die manier wordt de inspectiedienst effectief uitgebouwd tot een echte dierenpolitie. Wat de landbouwdieren betreft, werd er een protocol afgesloten met het FAVV voor routinecontroles op landbouwbedrijven, op veemarkten en in slachthuizen. Dat heeft ermee te maken dat zij veel meer ter plaatse zijn en dat we niet dubbelop preventieve controle moeten doen.

In het protocol zit vervat dat ze ook een checklist mee hebben van zaken die ze voor ons moeten controleren. We betalen daar trouwens ook voor, want dat levert ons dan weer een besparing op. Als ze een probleem vaststellen, dan nemen die FAVV-inspecteurs rechtstreeks contact op met onze Inspectiedienst Dierenwelzijn, waar onmiddellijk kan worden opgetreden. Vroeger ging dat naar de federale administratie. Dan wordt dat dossier verder behandeld aan onze kant.

Er zijn echter ook heel wat landbouwdossiers waarbij het FAVV niet tussenbeide komt, zoals de opvolging van klachten, vergunningen van vervoermiddelen voor het transport van dieren en de controle op de reisplannen voor lange transporten. Wij doen dat rechtstreeks, omdat dat niet echt deel uitmaakt van de preventieve controle ter plaatse. Die taken worden dus door de Inspectiedienst Dierenwelzijn uitgevoerd, die zo het volledige gamma aan diergroepen bestrijkt.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Minister, ik begrijp duidelijk de taken. Ik ben het ook volledig met u eens dat, als je regels opmaakt over welzijn, je erover moet waken dat er een sluitstuk, een sluitende handhaving moet zijn. Er komen dus goedgeschoolde inspecteurs bij de Inspectiedienst Dierenwelzijn die daarvoor bevoegd zijn. Dat lijkt me de juiste weg. Dat zou je 'dierenpolitie' kunnen noemen. U geeft dat zelf ook aan. Ik zou willen vragen om toch nog eens even na te denken over die term. Je kunt natuurlijk zeggen: 'What's in a name?' Het zou echter kunnen dat burgers naar onze politiediensten bellen als ze de dierenpolitie aan de lijn willen hebben. Dat zou niet de eerste keer zijn. Dat kan dus tamelijk verwarrend zijn. Natuurlijk is de doelstelling het belangrijkste. Daarover ben ik het met u eens. De politiediensten zijn echter een specifieke dienst in ons land, en daar dreigt toch wel verwarring over te ontstaan. Vandaar ook mijn vraag naar verduidelijking daarover.

Ik vind het goed dat dit binnen de Inspectiedienst Dierenwelzijn zit, omdat daar de kennis ook effectief zit. Welke bevoegdheden en welke instrumenten heeft de diereninspectie dan specifiek in handen? Er is ooit gesproken over GAS-boetes, maar ik ga ervan uit dat het niet de inspectiedienst is die GAS-boetes gaat uitschrijven. Ik zou daarover toch graag iets meer informatie krijgen.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Sabine Vermeulen (N-VA): Voorzitter, dat onze maatschappij zich steeds meer bewust wordt van dierenleed, merken we allemaal. Het aantal meldingen is inderdaad toegenomen, fel toegenomen zelfs. Het lijkt me dus echt wel evident dat deze meldingen kunnen worden opgevolgd door consequente en kordate controles, en dat men ook proactief kan controleren. Minister, dat hebt u daarnet ook gezegd. Hoedje af voor het feit dat u in tijden van besparingen een uitgebreide inspectiedienst kunt realiseren. Bovendien hebt u er met uw kwalificatie-aanpak, met het doorsturen naar het parket of het opleggen van administratieve boetes, voor gezorgd dat mensen die dieren mishandelen of verwaarlozen, hun straf niet meer kunnen ontlopen. U had vroeger ook al ingezet op de inspectiedienst. U zegt dat er ook een versterkte samenwerking met de politie komt. Er wordt voorzien in meer opleiding, bijstand en advies. Ik vind dat allemaal zeer mooi, mijnheer de sheriff.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gwenny De Vroe (Open Vld): Minister, kunt u dieper ingaan op de opleidingen die politiemensen zullen krijgen? Hoe zullen die worden bekeken, zodat we er zeker van zijn dat die op een kwalitatieve manier zullen gebeuren, zodat het ont-haal van mensen die klachten komen melden en de vaststelling en beoordeling van klachten kunnen worden verbeterd? Kunt u specifiek op die opleidingen an sich wat dieper ingaan?

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Onafhankelijke): Minister, dat er meer inspecteurs zijn, is een heel goede zaak. Ook meer controle ter plaatse, waar u achter staat, is natuurlijk een goede zaak. Ik moet collega Rombouts echter wel gelijk geven: die term 'dierenpolitie' is een beetje verwarrend. Voor alle duidelijkheid, ik heb helemaal geen probleem met een dierenpolitie op zich, maar als u de term 'dierenpolitie' hanteert, dan verwachten mensen dat dat inderdaad een soort politionele eenheid is. Daar is wel wat over verschenen in de media, en toen dat in de media kwam, dacht ik ook dat dat team inspecteurs ruimere bevoegdheden zou krijgen ten opzichte van vandaag. Als parlamentslid dat dat thema toch volgt, had ook ik die indruk, maar dat blijkt dus niet het geval te zijn. Er is helemaal geen verruiming van bevoegdheden. Dan werkt de term inderdaad verwarrend.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: De vorige regering had de doelstelling om 6 à 7 procent op de koppen te besparen. Ik denk dat het finale resultaat 7 procent was. Deze regering herhaalt die oefening. Ik ben mijn collega's dus zeer dankbaar dat ik tegen de stroom in mag roeien, dat, terwijl we op alle vlakken op de koppen moeten besparen, we voor Dierenwelzijn extra mensen mogen aanwerven. Dat is ook nodig, en dat werpt ook zijn vruchten af. Mijn inspecteurs hebben politionele bevoegdheden. *(Opmerkingen van Hermes Sanctorum-Vandevoorde)*

Dat wil zeggen dat ze ook pv's kunnen opstellen, dat ze administratieve boetes kunnen opleggen, met enig succes, mag ik zeggen. Niet alleen hebben we de boetes verhoogd – maal twee in vergelijking met het federale –, er worden ook

veel meer pv's uitgeschreven. Het aantal pv's van waarschuwing is gestegen met 154 procent. Het aantal gewone pv's is gestegen met 57 procent.

Het werpt dus zijn vruchten af. We willen er resoluut verder mee gaan. Waar we iets aan willen doen, is aan het probleem dat we aan heel wat klachten die worden geformuleerd door burgers, geen feedback kunnen geven door een gebrek aan mankracht. We zijn zo overbevraagd dat hier geen tijd voor is. Vandaar dat we enkele administratieven willen inschakelen om voor de nodige terugkoppeling te zorgen. Vele burgers denken dat er met hun klacht niets is gebeurd omdat ze er niets meer over hebben vernomen terwijl dat niet of zeker niet altijd het geval is.

Voor de opleiding gelden de diplomaverenisten. De verdere opleiding gebeurt on the floor door de inspectiediensten zelf.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord.

Je kunt natuurlijk discussiëren over 'what's in a name'. Voor mij was het vooral belangrijk om duidelijkheid te hebben over wie welke verantwoordelijkheid heeft. Er wordt gesproken over meer samenwerking met de lokale politie. Ik heb begrepen dat ze zelf pv's kan opmaken. Ik blijf wel geïnteresseerd in andere handhavinginstrumenten, want een pv is een vaststelling. Kunnen zij ook een gemeentelijke administratieve sanctie opleggen?

Minister Ben Weyts: Een administratieve boete is een niveau hoger dan GAS-boetes, en GAS-boetes worden uitgeschreven door de gemeente. Het reglement wordt bepaald door de gemeente, en de gemeente bepaalt dus wie de GAS-boetes mag uitschrijven.

Tinne Rombouts (CD&V): Dat was mijn vraag: wie kan welke instrumenten wanneer inzetten? Zij mogen met een pv werken en ze zijn niet bevoegd om GAS-boetes uit te schrijven.

U zegt dat ze een politionele taak hebben. Het is gewoon belangrijk dat duidelijk is wie welke bevoegdheden heeft.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Sabine Vermeulen aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over doping in de duivensport – 396 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Bart Nevens

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Sabine Vermeulen (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, dit jaar zijn negen duivenmelkers betrapt op doping door het labo in Zuid-Afrika. Ze leverden een positief A-staal aan, maar vroegen een tegenanalyse. De duivenmelkers stellen nu hun hoop op de Wetenschappelijke Adviescommissie (WAC) die uiteindelijk over hun lot zal moeten adviseren waarna de Koninklijke Belgische Duivenliefhebbersbond (KBDB) een beslissing zal nemen.

– *Tinne Rombouts treedt als voorzitter op.*

De WAC is in het leven geroepen op vraag van de feitelijke vereniging van dierenartsen, met bijzondere interesse in duiven. Deze commissie dient in geval

van twijfel bij positieve gevallen een advies te geven aan de KBDB. Deze commissie bestaat uit twee professoren, twee dierenartsen, een mandataris van de KBDB en nog een derde professor die de analysetechnieken mee helpt verbeteren.

De dopingbestrijding bij duiven is al vele jaren geregeld op dierenwelzijnsvlak. Daarom bestaat er een samenwerkingsakkoord tussen de diensten bevoegd voor dierenwelzijn en de KBDB. Na de regionalisering van het beleidsdomein stelde men zich de vraag of het protocol herzien moest worden, dan wel of een interregionale samenwerking met de KBDB mogelijk was.

Het protocol sluit echter niet uit dat de KBDB voor haar eigen controles een beroep mag doen op laboratoria naar eigen keuze. Afspraak is wel dat een eventuele vaststelling van verboden middelen gesignaleerd wordt aan het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen, opdat een bijkomende controle en analyse in door de overheid erkende laboratoria kan worden verricht.

Minister, in het verleden is er al heel wat discussie geweest over het niet communiceren van de drempelwaardes van het Zuid-Afrikaans lab. De WAC zou op de hoogte zijn van die drempelwaardes, maar geeft die niet vrij zodat liefhebbers niet op zoek zouden gaan naar de grens van het toegelatene. Heeft de dienst Dierenwelzijn en/of de minister de drempelwaardes kunnen inkijken? Zijn er grote verschillen met de drempelwaardes van Belgische labo's?

Is er ondertussen al een overleg geweest over een mogelijke herziening van het protocol met de KBDB aangaande dopingbestrijding?

Werd de legitimatie van de controleurs van de KBDB reeds onder de loep genomen? Zijn hier plannen voor?

Hoe evalueert u de werking van de WAC? Welke bevoegdheden heeft de WAC juist? Kan zij ook sanctioneren?

Wat zijn de mogelijke gevolgen voor duivenmelkers die betrapt worden op doping? Op welke manier is de dienst Dierenwelzijn hierbij betrokken?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Collega's, de Wetenschappelijke Adviescommissie is opgericht naar aanleiding van kritieken op de onwetenschappelijke benadering door de KBDB van de dopingproblematiek. Ik heb verschillende van die critici bijeengebracht op een vergadering op mijn kabinet, samen met de KBDB. Er werd gepraat over wat er aan de orde is, wat we kunnen doen en wat de repliek is van de bond.

Dit overleg heeft geleid tot de oprichting van de WAC. In de WAC zijn ook verschillende personen die zich tijdens het overleg kritisch hebben uitgelaten, vertegenwoordigd. Zij hebben ook de nodige wetenschappelijke kennis en expertise om vakkundig te oordelen. Ik heb dus wel vertrouwen in de nodige objectiviteit. Eind november vindt trouwens een overleg plaats tussen de WAC en mijn kabinet om na te gaan hoe we een en ander kunnen stroomlijnen en kunnen stimuleren.

De WAC heeft bij mijn weten louter een adviserende functie en geen repressieve of sanctionerende rol. De KBDB organiseert zelf de dopingbestrijding. Het intern reglement voorziet in serieuze straffen. De vraag is of die vakkundig worden toegepast bij overtreding van het dopingreglement.

De dienst Dierenwelzijn is hier niet bij betrokken. Wel is, zoals voorgaande jaren, de lijst van dopingcontroleurs door de KBDB voorgelegd aan de dienst Dierenwelzijn. De oprichting van de WAC is een stap in de goede richting. We gaan dat

verder van zeer nabij opvolgen, gelet op de contacten en het overleg dat we georganiseerd hebben. Ik wacht voorlopig dan ook verdere maatregelen af. Dat is afhankelijk van het overleg en de evolutie ter zake.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Sabine Vermeulen (N-VA): Minister, dank u voor het antwoord. Ik vind het ook zeer goed dat de WAC in het leven geroepen is, maar de WAC staat voor een zeer moeilijk advies in verband met deze negen dopingzondaars. Onder meer de stoffen morfine en atropine zijn gevonden, die ook in het natuurlijke voedsel van de duiven kunnen zitten. Daarom is het voor de WAC zeer moeilijk om een advies te formuleren. De advocaten die bezig zijn met de duivensport, hebben alleszins een zeer drukke agenda op dit moment om zich te wapenen op juridisch vlak.

De samenstelling van de WAC geeft mij enigszins de geruststelling dat er op een objectieve en correcte manier kan worden geadviseerd. Ook moeten we ervoor opletten dat de WAC enkel maar een advies kan formuleren. In het dopingreglement van de KBDB, artikel 10, staat immers letterlijk dat de wetenschappelijke evaluatie van de WAC het nationale bestuur van de KBDB niet bindt. Dat was in het verleden ook het geval. Ik hoop alvast dat de KBDB het advies van de experts ter harte zal nemen en de mogelijke dopingzondaars niet zullen worden beoordeeld door de willekeur van bepaalde bestuursleden met zeer weinig kennis van zaken.

Minister, het stelt me ook tevreden dat u eind november een overleg hebt met de WAC en de KBDB, want ik denk dat de negen dopingzondaars vandaag moeten verschijnen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.